

המדיר פרק שביעי כתובות עא.

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ימי יהודה וכו'
 חיבא דמסובח שאני. פ'
 מסות מהריב"ל ח"ג סימן
 :15

הגהות הב"ח

(א) תוב' ד"ה ר' יהודה
וכי' שאני הקד' ואח"כ
מ"ה א"כ בהדיא קאמר:

הגדות הנר"א

[א] 'תום' ד"ה בשלמות.
וק"ד נדחלה כ"ר, נ"ב דאס
לא קן אי אפשר להדירה
מסירות (ועמ"ש רבי
צו"ד סימן רל"ה ס"ק
ס')

מוסף רש"י

דברים שיש בהן עיוני
נפש. כדכתיב (כמדבר ל')
לענות נפש אישה יקומט
ואישה יפרטו (וודרים עט.).

תוספות רי"ד

יָשִׁים אוֹמֵר כֹּזֵר, רִיבֵי הַיָּיִן
תָּחִיל, אִמֵּר אֲבִי רִבְחָה
חֲתָן, שְׂמֵרֵי שְׂמֵרֵינִי, כִּי
מִלֵּךְ חֲדָשׁ מִלֵּךְ חֲדָשׁ
חֲסִידֵי אִי־לֵשׁ אֶל
בִּסְמֵרֵי (כִּי) אֶל כִּסֵּם
נִסְמָלֵי חֲתָן רִבְחָה לֵאלֹהִי
וְשִׁמְוָלֵי אִמֵּר אֶפְּלוֹ כִּסֵּם
אֶל יִצְחָק שֶׁמֶץ יִצְחָק
חָתָן לְדָוִד, וְקִיֵּל לֵךְ
שִׁמְוָלֵי רִיבֵי (מִתְּנִי)
[מִסְכָּן] מִדְּרִיט אֶל אֲחִית
מֵלֶךְ הַטְּעֹמָה אֶל כֹּל
שֵׁי מִיִּית וְיִצְחָק וְיִצְחָק
כִּתְּבֵה, וְיִצְחָק שִׁמְוָלֵי
וְכֵן אֵלֵּי יִצְחָק יִצְחָק
בְּכִתְּבֵה יִצְחָק יִצְחָק
יִצְחָק מִדְּרִיט אֶל אֲחִית
כִּי חֲתָטָה בֵּן כֹּל
הַתְּחַשְׁבִּים לְיִצְחָק יִצְחָק, רִיבֵי
יִצְחָק מִעֲוֹנוֹת שֶׁלֹּא
נָתַן קֶבֶדוֹ (שְׂמֵרֵינִי) לֵךְ
וְכֵן אֵלֵּי חֲתָן אֲחִית

[illegible]

ממעשה דבית חורון. גדרים בפרק השומפין: היינו טעם קמא. דלחיה
ממני טעמים יום קלמריט: במערה. שפירט טעמים יום הוא דלח
לכל דכספין ליה להוית אלח יעמיד פרט: משום דליכא לערד דפרווייהו
אלח גרסין: וילוי ויפן כפונה. לאלתר: שגדריה היל. ומה ים לו
עוד להמחן. יא ניחא לו לנריה

למי שקל כחובתו ומיפק לא תחשב
תפחה לגדרה אבל היכא לדגרה איהו
בגון מליהנות לו ימתין שמה יומא
תפחה לגדרו: **וקסבר רבי מאיר** הוא.
קייסא תמן אצטני דין שנייה והסיכה
למיקד יתן כחובה. וסתם מתניתין
ר"מ היא: **אם רזה בעגל**. מתחילה
להפטר יפר: **ואם**. לא רזה וקיים
הוא ואמר לא אפסי כו': **בעינים**
שלא נתן קצבה. ואלף ויתן כחובה.
אלמלא הוא נתן דהא גדרה היא
וקיים הוא אוקימתא לתמתניתין: הכי
גריסין וזה סגן רבי יהודה אומר
בשם **רבי יוחנן** יום אחד יקיים. גבי
שלא תטעום דאוקימתא גדרה
היא וקיים הוא וקאמר רבי יהודה
יום אחד יקיים יתר מיכן יזילא ויתן
גדרה: **אלמלא בעל מלי מיער**.
למדי קישוט מדקדים ליה כחובה על
שקיימו: **אם ארתץ אם לא ארתץ**.
גדרה (ס) מפרש לה דלמרה תאמר
שלא רחיה עלי אם ארתץ וטעמה
הנהא ארתץ וכן אם תחשק תאמר
הנהא קישוט עלי אם כשמיס
תחשק עד זמן פלוני: **אם לא**
תחשק. טעמה שלא תחשק:
אין אלו נדרי עינוי נפש. ואין
הבעל מיער דלענות נפש חיה: גכג

לה רבי מאיר ורבי יהודה אומרים היא נתנה אצבע
רצה הבעל להפר יפר ואם אמר אי אפשר באשר
בכתובה רבי יוסי ורבי אלעזר אומרים הוא נותן
אם רצה הבעל להפר יפר ואם אמר אי אפשר באשר
בכתובה איפוך ר"מ ורבי יהודה אומרים הוא נותן
אומרים היא נתנה וסבר רבי יוסי היא נתנה והתן
שלא נתן קצבה אימא רבי מאיר ורבי יוסי אומרים
ורבי אלעזר אומרים היא נתנה וסבר רבי יהודה
יהודה אומר בישראל יום אחד יקיים אימא רבי מאיר
יוסי אומרים הוא נותן ורבי אלעזר אומר היא נתנה
וזוגי קתני אימא רבי מאיר ורבי אלעזר אומרים
ורבי יוסי אומרים הוא נותן והא סתמא דלא כרבי
בעניות שלא נתן קצבה אלמא בעל מצי מיפר ו
שהבעל מיפר דברים שיש בהן ענינו נפש האם ארר
אתקשט אם לא אתקשט אמר רבי יוסי אין אלו נדר
נדרי ענינו נפש שלא אוכל בשר ושלא אשתה

מייירי דתולניוהו בתשמיש אלף שצדרה הנאה בחדר מכל מיני פירות
אלף ע"ג דכנדר של תשמיש ממחנת כנדר של פירות אינה יכולה לספ
בהובלה. והא דקמן בפרקין ולקמן עכ. נדרת ואינה מקיימת מחל כל
עניני נפש אפי' מקיימת יולאה בלא כחבונה דיש חילוק בין אוחס
בקעירות שיא גתן קבולה. ועל כרחק נמתי' לשמואל כנדרה היא ו
פתח לנדרו: **אימא** רבי מאיר ורבי אבא רבי אבהו ורבי אבהו
תמנה ולהי יולאה בלא כחבונה ולקמן ודף עכ. מנה רבי מאיר אר
לפניו ויפר לה אמרו לי אין דאס דר עס נחש בכפיהה אחי פירוש
כחבונה ולקמן מגיה ר"ט בשני ברייתות רבי יהודה דתמנהוויש דר
נראה ואלא הויעל כלום דחזת הכוונה אלינא דשמואל אבל לרבי
והנראה לרבי דמנה רבי מאיר דאס יולאה בשביל כך דלא יתן כח
מייצגים אס בכוונה בפרק ארוסה (דף עכ) עובדת ע"ד רבי אס
מאיר אס הוא רואה יכול לעכבה על ידי תקנה זו: **רבי** יוסף אס
עניני נפש לרבי יוסף אפילו נדרה למהה וימס וכן נראה לרבי
מגרי עניני נפש הו"ל למינקט דחלה וקישוט ולא גרים גריש פ
תשמישה על דחלה עולם הוי עניני ותמך סוגיה דהאס יא אשפר לרבי
מגרי עניני נפש שאל אורל כנדר ושלא אשהי יין דתמנה היא ב' בתר
פירות העולם על וליאל לנמנדר דקר דמיימי הכא ברייתא היא ולא
רבי גרסין רבי יוסף אומר אין אלו נדרי עניני נפש משה עניני

(ש) **שלא** תשעו אחד מבד הפרדות. לאו כלל פירות מדיד לה דא"כ
לא הוה חייל דלי אפסד לה לקיים דאמרי' בריש פרק
שמי דמדרים (דף יד:) דכי אמר קונם עיני בשניה סתם לא חייל נדר
למסר שיה' אלא סתם תשעו במין אחד שבפירות דאמרי' וז'
נחוספתא דליכילי לא טעמיה וז'

מעולם אצל למאי דסלקא דעמין
דלדרה איזו ותלכו בשמישי המטה
חל אפילו הדירה מכל פירות כיון
דלפטר לה לאכול וילאקו בשמישי
המטה כי היא דשליה נדרים דף
פס: דלמר חיתקת של הנאות דעמלא
עלי כו' וסדקיה טינא חל הינה מן
העולם אלמא חל דעמלא

רבי יהודה היינו ת"ק. כהנא
(יבמות דף מח: ושם) פי' ר"י
חדש דקרא שלשים יום כדדרשין
התם ירח שלשים ימים שלשים וצמיר
(דף ה. ושם) נמי אמרין ואימא
שלשים יום כדכתיב עד חדש
אכל כדרכנן לא הו' אלא חסר
כדאמרין כ"ז איין נערינן (פירוש דף
ט:) ובפ"ק דר"ה (דף י"ט:) רש"ב
אמר לר' חדש לר' שלשים וטקשה
דהכא פריך היינו ת"ק ואז"ז נמי
לדמר כהנא אחא לאשמועינן אית
ליה חדש שלשים יום ואומרין
דהכא משום דבעי לומר וצכהנא
שניס וקיים נקט חדש ו' חדשים
דהצנה וקיים חדשים דמעוברת דהו'
חדשים שלשים יום משום דטורח הוא
לפרש ולומר ז' יום וע"ז יום נקט
חדשים ועוד י"ל דאפי' ללשנא דרבנן
הו' חדש שלשים היכא דלא מוכח
אכל * היכא דמוכח שאני:

(6) ס"א נמי ביה קאמר שמאלא דאיבא צעירא דתריוויהו. הני גרסין לה בכל הספרים א"ע" דכנר אצריניהו ספיר מלריסותא מיתאמ מ"מ כן נקט הש"ס עשניה ד' לריסותא לא לאמוראס כשיס לו ובקונטרס לא גרים ליה וצ"פ אע"פ (ושל דף ס"א) לא גרים ליה כסוס ספר: **בשלמא** א"ב כאן בשם כ"ו. ואלקא דעמין א"א גדלתא בשמשם דלקא יאסר נאחא שמשין עלי אס תעסוס מאתוס המין:

שנדרה היא בקיים זה הוא.
פי בקונן ומה יש לו
עוד להמחין כי יחול על להמסל
כמוה ולמסל לא כמסל עוד פסח
לנדרה ומימה לפיכשו דמאי פריך
לקמן ותקשט ומלאי כי לנ"ש כי
הואיל וכן מירלנו דנדרה היא לא
שיר ובעד ונראה לר"י דנדרה לא

ומן שהיא מחזיקה דאס דגרים לעולם א"כ מה מריות בזה שפילא
 אפי' יום אחד: **ואם** אמר אי אפשי באשה נדרנית תצא בלא
 כתובה אבל מקיימת לא הנימ בשאר דגרים אבל דגרים שיש בכן
 דמים לשאר דאמרינן לקמן גבי כנסה ע"מ שאין עליה דגרים:
 לא הוה דא בחדירה הוא הא קאמר שמואל ימחין דע שמואל
 יוא נגזרה אצבע ב'. הקשה ר"ת דהכא אימ לא לר"מ היא
 כל היודע בנאשמו שגדרת ואינה מקיימת יקטענה כדי שגדור
 יולקן יוציא בלא כתובה משמע דלר' מאיר ר"י יוציא ואם יוציא ימן
 א קתני לכו מדאמרינן לקמן דמתי אהא כל שכן אהא ואלו ימן
 לר' לנחיה בריהמא וקבירי דר' מאיר ורבי יהודה הא נגזרה
 אלא משום דלתנא דפליגי עליה מנא הוהא דעד כאן לא קא
 יאסור לקיימה או לא אבל פשיטא דמנא לגרשה וקאמר רבי
 אין אלו נדר עיני נפש. משמע נפש דרחימא וקישוט או היו
 בתקרא סופא ואלו הן נדרי עיני נפש ור' חלפת עולם או היו
 נדרי דגרים (דף ע. פ.) ורבי יוסף חיוב דיומאל לא שמה חיוב
 כן ואין להאריך כהן: **אין** אלו נדר עיני נפש. ולא גרים ואלו הן
 נדריים (דף עט.) והסם גרסי' ואלו הן נדרי עיני נפש אמרה קונם
 הנה דיבין דמתי למפרך ממתניתין לא שניק מתניתין ומייתי בריהמא:
 נפש הוא דאית מיפר אבל מיפר הוא משום דגרים שנינו לצניה
 הנחל

הגות

עין משפט
נר מצוה

ז א מ"י פ"יב מהלכות
 חסות הלכה כג:
 ח ב ג מ"י שם הל' בד
 טור אה"ע ק"י עב
 וטו"ע י"ד ק"י רלה ספיק
 ג:
 ח ד מ"י פ"יב מהלכות
 נדרים הלכה ד סמג
 לאוין רמב טו"ע י"ד ס"י
 רלה ספיק נה:
 י ה מ"י שם הלכה ה
 טו"ע שם ספיק נט:

תוספות ר"ד (המשך)

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones